

En Doğru Yanlışım

– DemirMUTLUGİL · 03 Aralık 2024

Isırma dudağını dünüm acıyor...
Griydi sırnaşık gece
Sildim göğü, suyu yıkadım
Işığı üfledim
Eskimiřlerimi attım uzağıma
Uçmayı ezberleten kuřlara verdim
Bağsız pabuçlarımı
Bir yalnızlık Tanrı'yı sordu,
anlattım
Bütün bađlarım kopuktu
İki dirhem aldım, bir çekirdek
Yürüdüm bađsız
Kıyıya vuran dalganın yalancısıydım
Boğazı yutkunuyordu İstanbul'un
Hüzün ufalarken ben
İki gözü iki çeşme su kuşlarına
Üst üste yalnızdım
Boyuna aşksız
Küçük soru iřaretlerim vardı,
Delikli uykularım
Uzun korkularım
Yine de...

Fazla bağcığınız var mı diye sordum,
Beni Őiirde görmüş kadına
Yeşil bağını uzattı
Eldi güzelim eli üstelik
Aynası da vardı
El aynasında gördüm içimin çıplağını
Sekiz kere gülümsedim
Oralı oldu,
Oralı olmayan yanlarım
Bađlandım...
Nereye koysam dediđim,
Ellerimi buldum sonra
Yan cebime koydum
Söz döktüm,
Bıçak açmış ağzıma
Yerini yadırgayan ,
Dilime doladım bağışladığı adını
Güneşini açtım, içim ısındı
Aşka geldim
Kimi kimsem oldu
Kendimi de sevdim
Ve...
Daha neler neler
Biliyor musun...Ben çok güzel anlamamış
gibi yaparım

Demir Mutlugil